

Locuinta Redactorului
si
Cancelaria Redactiunii
e in
Strata Morariilor Nr. 18.

Scriorile neframate nu se voru
primi decat numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunei.”
Articoli tramsi si republished se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literario, comercial si economico.

Va esfi Miercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Éra si éra persecutiune contr'a „Federatiunei.”

Abié primiramu, in 21. c., dela judele de instructiune cele doue citatiuni publicate in Nr. treicu, candu éca, in 22 dupa media-di, pre candu Nrulu d'in cestiune erá degia tiparit, ni se immanu unu alu treilea actu de citatiune, care urmeza aci:

Nr. 374.
1870.

Judele de instructiune in afacerile de presa pentru districtul de Pest'a.

Directorulu causelor regesci, ea procurorul generalu in afacerile de presa, plangundu-se inaintea mea d'in caus'a delictului de presa cuprinsu in articulul „E u i l i b r u l u” publicat in Nrii 38 si 39 al diuariului „Federatiunea” d'in 1870: te invitu, Domnule Redactoru, ca, pentru a fi ascultatu, se binevoiesci a te infatisi, sub greutatea consecintelor legali, in localitatea mea oficiale (Pest'a, Strad'a Kerepes, Nr. 65), la 26. octobre 1870, la orele 9½ antemeridiane.

Pest'a, 20. octobre 1870.

Tuschner, m. p.,
jude de instructiune in afacerile de presa pentru districtul de Pest'a.

Domnului Ionu Porutiu, redactoru respondientoriu alu diuariului periodico „Federatiunea”, in Pest'a.

De pre campulu resbelului.

Diuariile francese publica, cu privire la luptele de la Parisu, d'in 13. octombrie, urmatorile raporturi detaiate, cari constateaza pre deplinu invingerea armelor francese:

— 13. octombrie, 8 ore si diumetate ser'a. De ora-ce in dilele d'in urma se signalisara miscari considerabile de trupe inimice, guvernatorul decise, ca divisiunea Blanchard d'in corpulu 13. se intreprinda una explorare in forma de atacu intre pusestiunile d'in drept'a fortului Issy si d'in stanga fortului Cachay. Generalulu Blanchard si-imparti trupele in trei colone; arip'a drepta avea se opereze in directiunea spre Clamart; centrulu spre Chatillon, ér' arip'a stanga, colonelulu Grancoy spre Bagneux. Aceste miscari, spriginite de focul neintreruptu d'in forturile Montrouge Vauves si Issy, fure executate in ordine buna si cu tarla mare.

Guvernatorulu a fostu tramis pre generalulu Schmitz, siefulu statului majoru, ca se urmeze tote miscarile. Generalulu Vinoy, comandantele corpului 13, si-asiedia reservele dupa fortulu Montrouge. Bagneux fu ocupatu de gardele mobile d'in Cote d'Or, cari s'au sustinut cu unu curagiu exemplariu; comandantele loru, Dampierre, eadiu cu gloria in fruntea trupei sale. Locutenele-colonelu, Grancoy, care conducea operatiunile, s'a portatu escelite. Soldatii marinari d'in fortulu Montrouge, comandati de capitanulu de fregata, d'André, inca partecipara la actiune, si formara ariergard'a. Centrulu trupelor nostre, navalindu prin casele d'in Chatillon, ocupà, asie dicundu mai fara nice una perdere, doue barriade si strabatura pana la beserica si pana la drumulu ce duce de la Chatillon la Clamart. Doue batalione navalira de aici printre focul inimicului pana la viile, cari incungiura polele inaltimilor de la Calvents, unde incepura apoi a respunde glontielor inimice.

Doue baterie prusesci incepura deodata a operá, dar' nu se potura sustine multu timpu facia cu canonad'a d'in forturile Vanves si Issy. In momentulu acestu-a, massele armatei prusesci esfra la siesu, unde se espousera focului artilleriei si alu forturilor. Ajungundu-ni estu-modu scopulu de esplorare, incepuramu a ne retrage in cea mai buna ordine.

Perderile nostre sunt neinsemnate, inse ale inimicului au unu caracteru mai seriosu, de-sf in momentulu acestu-a nu se potu inca scfi cu siguranta. Asie au remas d. e. numai in Bagneux

mai bine de 300 prasi morti; perderile d'in Chatillon si de pre polele radicatureloru au fostu asemenea considerabile. Numerulu cunoscutu alu prisonierilor se urca preste 100.

Diuariulu „Correspondance Hava” publica despre acésta intreprindere favorabile armelor francese mai multe detaluri, d'in cari estragemu numai unele pasagie, dreptu constatare a celor premise: „La 9 ore, dfce numitulu diuariu, se incep unu focu teribilu d'in tote pusestiunile nostre. Inimiculu respundeá raru si slabu, incatu ne temeamu de vre-unu atacu neasceptatu. In fine, se incep unu canonada forte vehementa, si trupe'e nostre ocupara pusestiunile inimice cu baionet'a. Nemic'a nu potea resiste acestei lavine teribile.— Gardele mobile intrara cu asaltu in Bagneux si strabatura pana la beserica, unde fure inteminate cu unu focu viuu si seriosu. Dupa ce inimiculu primi ajutoriu d'in tote partile, noi incepuram a ne retrage in ordine buna. Fortulu Montrouge, care in decursu de una ora tacuse, pentru ca se nu nimicesca ince-si trupele nostre, si-reincep unu focu, si tunurile sale de marina faceau gaure adunse in sfrurile inimice. Totu-o data artileria nostra se puse in ordine de lupta de-a lungulu drumului spre Orléans. Lupta devin teribile si durà pana la 4 ore, candu apoi se facu linisice. — La cererea prusiloru, s'a inchiaiu unu armistitiu de la 11 pana la 5 ore, pentru immormantarea mortiloru.

Dupa scirile d'in cartirulu generalu alu prusiloru, sosite in Munichu, voluntarii francesi ataca si imprasciara la Essomes unu transportu prusescu, care escorta prisonieri, cu care ocazie au scapatu toti prisonierii francesi, la numru preste 700. — Cu privire la erumperea marcialului Bazaine d'in Metz, primiramu urmatorulu telegramu; Tours, 22. oct. Una depesia venita, in 21. oct., d'in Neufchateau la ministeriu comunica: Maresialulu Bazaine facu, in 14. oct., una erumpere cu 80.000 fetiori, cu care ocazie sfarama 26 batalione prusesci si 2 regimete de cavaleria; sparse fabricele de arme si luu de la inimicu 193 vagone cu munitiune si victualie. Trupele armatei assediatorie fare mai de multe ori schimbate, de ora-ce militarii erau obositi prin erumperile simulatorie ale lui Bazaine. — Maresialulu Bazaine lasa se se dèe, totu la doue ore, signalu pentru atacu si se sunte tunurile, prin ce constringe pre prusi la veghiare continua. Oficerii prusesci recunoseu, ca tifulu, Bazaine si veghiarea sunt cei mai mari trei inimici ai loru.

Dupa scirile d'in Tours, dateate d'in 22. oct., cetatea Metz e provedita iu abundantia cu proviantu; prusii si-tragu mai in afara liniele loru. Garnison'a d'in Thionville facu, in tempulu d'in urma, erumperi norocose. — Unu telegramu d'in Brussel'a, d'in 22. oct., comunica, ca prusii stau in departare de trei chilometre de la cetatea Amiens, carea se pregatesce pentru aperare. Se crede, ca generalulu Bourbaki va merge cu 30.000 fetiori intru ajutoriulu ei.

Firul electricu ni aduse, in 23. oct., urmator'a depesia: Berolinu, 22. oct. (oficialu). Versailles, 21. oct. Unu telegramu alu regelui cátara regin'a August'a in Homburg spune: Chiaru acum'a vinu de la una lovire mica, intemplata la Malmaison; 12 batalione facura cu 40 tunuri una erumpere d'in Mont-Valerien, inse dupa una lupta de trei ore fure respins; ne-am uitatu la lupta d'in Marly-Viaduct; tota cetatea Versailles era alarmata. Vilhelmu. — Altu telegramu contiene: Versailles, 21. oct. Francesii facura, asta-di la una ora, una erumpere d'in fortulu Mont-Valerien cu poteri considerabile si cam cu 40 tunuri campestre, fure inse respinsi de pre tiermurulu dreptu alu Seinei prin colonele anterioare ale divisiunii 9 si 10 de infanteria, precum si prin regimentulu de garda alu Landwehr-ului, cari, in urma, fure spriginite de focul artilleriei d'in corpulu alu 4.

Pana acum'a s'a constatatua perderea a 100 de prisionieri si 2 tunuri campestre. Perderile nostre sunt mice in proportiune cu ale francesiloru. — Unu alu treile-a telegramu alu generalului Blumenthal

Pretul de Prenumerat	Pre trei lune 8 fl. v.a.
Pentru Roman'a :	Pre a. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
	„ 6 lune 15 „ = 15 „ „
	„ 3 „ 8 „ = 8 „ „
Pentru Insertiuni :	10 cr. de linia, si 30 or. taxa timbrale pentru fiecare publicatiune separatu. In locul deschisui 20 or. de linia.
	Unu exemplar in costa 10 cr.

strateza totu despre acésta lupta, adaugundu numai, ca cele doue tunuri campestre fure ocupate prin regimentulu 50. de infanteria.

Dupa scirile prusesei d'in Reims, in cetatea Soissons s'au prinsu 99 oficieri si 4633 fetiori; dupa ace'a s'a ocupatu: 128 tunuri, 70.000 granate, 3000 centenarie pravu de pusca, cass'a de resbelu cu 92.000 franci, unu magasinu bogatu, cu care una divisiune s'ar' ajunge pre 3 lune, si multe obiecte de imbracaminte.

Se serie d'in Verdun cu datulu 20. oct., ca assediarea regulata s'a inceputu, si ca fortaret'a precum si cetatea se bombardeza in tota diu'a, inse fara neci unu resultatu. Totu in diu'a ace'a, 20. oct., garnison'a de acolo facu una erumpere pre drumulu ce duce spre Eix-Aubaneourt, strabandu pana la Fromezey, unde statiună reserv'a nemtiesca, carea puse capetu innaintarii francesiloru. Francesii aprinsra cetatea Fromezey prin granate. Totu-de-una-data, una colona tare de francesi fu trimisa spre Belleville si Fleury si respingandu avangardele nemtiesci cátrea Bras si Vaux, s'a retrasu éra-si inderetu. Prin acésta miscare s'au stricatu mai multe baterie si siantiuri. Perderile trupelor assediatorie consistu d'in unu oficieriu ranit si d'in 85 fetiori. — Generalulu Hartmann comunica d'in cartirulu generalu, ca una parte d'in trupele sale in unire cu una divisiune prusescu, facura, in 19. oct., unu atacu contr'a avangardelor francese, inse, dupa una lupta aproape de patru ore, in care francesii si-au tienutu pusestiunile loru cele tari, s'au retrasu éra-si in locurile loru de mai inainte. — Perderile nemtilor facu aproape la 100 fetiori incapabili de bataia.

Unu telegramu d'in Tours, datatu d'in 23. oct., comunica, ca prusii, dupa ce bombardara cetatea Vernon una ora si diumetate, s'au retrasu in padurea de la Hecourt. Dupa unu ingagiamentu seriosu de doue ore, prusii fure de nou respini; trupele francese au luptatu cu eroismu. — Intre Voray si Cussy s'a intemplatu, in intrega diu'a d'in 22. oct., una lovire seriosa, alu carei-a resultatu inca nu se scie. — Kératry s'a numit commandante supremu preste tote poterile armate d'in Bretagne, constatatorie d'in gardele mobile, gardele nationali mobilisate si d'in corporile de voluntari.

Camer'a representantilor Ungariei.

Siedint'a de la 22. oct.

Presedinte: Paulu Somsich. Notari: Alezandru Bujanovics si P. Jambor. D'in partea guvernului au fostu de facia ministrii: Horváth, Rajner, Gorove, Szlávy, Eötvös si Bedekovics.

Presedintele pane pre biroului camerei petitiunile incurve de la judecetiuni si privati, sub decursulu ferierelor camerei. — Se transpunu comisiunile petitiunarie. — Dupa ace'a aduce la cunoscintia camerei mortea deputatilor Danilu Bozok si Emerien Kabos. Camera se exprime protocolar condolinta pentru aceste perderi. — Si-at depus mandatele urmatorii deputati: c. Gustavu Degenzfeld, Ladislau Huszárv, Nicolau Szabó, Ladislau Csörghe, Lazar Ugron, c. Ios. Zichy jun. si Sigismundu Szuppán. — Se ordinea alegeri noue in ceterurile respective. — Sub decursulu ferierelor s'au alesu deputati: Ignatiu Helfy, in cerculu St. Lőrincz, cotulu Bárány; c. Adamu Vay, in cerculu Nyir-Bogdán, cotulu Sabolciu. — Si au presintat literele credintuale deputatii: Antoniu László, alesu in Gherla (Transilvania); Aloisiu Degré, alesu in Vatia, cotulu Pest'a; Tomá Vécsey, alesu in cerculu Kászmark, cotulu Szepes. — Se transpunu comisiunile verificatoare. — In fine, comunica, ca camer'a magnatilor i-a transpusu registrul membrilor, pre cari i-a alesu in delegatiune. — Se ie spre sciintia.

Ministrul presedinte, c. Iuliu Andrássy, impartescese presedintelui camerei in modu oficialu, ca Majestatea Sa a conchiamatu delegatiunile in Pest'a, pre 21. novembrie. — Deputatulu Vilhelmu Tóth-Pauliny pane pre biroului camerei unele documente, relative la procesulu de presa, intentat contra lui de prentul Stánnel. — Se tramitu comisiunei de immunitate. Presedintele tribunalul de presa d'in Pest'a, Iosifu Skrånky, presinta camerei procesulu verbalu despre perpetrarea procesului de presa intentat contra deputatului dr. Svetozaru Miletić, condamnat la inchisore de unu anu, pre cum si procesulu verbalu alu curtoi de cassatiune, dupa care s'a respinsu cererea de nulitate a

deputatului Miletics, facuta contr'a sentinței tribunului de presa și, în fine, comunica că pedepsa decretata contr'a numitului deputat să fie executată degea.

Președintele întreba, dacă cameră voiesce să iee spre sciuntia acestei acte.

Danil Irányi doresce, ca să se ceteasca actele de mai susu, pentru ca astăzi nu se poate face observatiile sale.

Dupa ceteri, iată de nou cuvântul D. Irányi și, exprimându-si parerea de reu, că nu poate vorbi în meritul sentinției, declară că se va ocupa numai cu cestiu-ne, dacă cameră, după condamnarea unui deputat, precearcă lăsătul estradării justiției, are să concedă de nou, prin unu concluzu, execuția sentinției, său dacă sentința se poate execuția și fără unu asemenea concluzu nou. Oratoare spune, că deputatilor nu li se poate dă destula garanție contr'a guvernului și a judecătorilor, cari nu sunt alesi de națiune ci de guvern. (Strigătă d'in dreptă: oho!) La casu candu se intenționează vre-unu proces de presa contr'a unui deputat, continua oratoare, cameră are să scruteze, că ore nu s'au intenționat ore si cari măsuri d'in partea guvernului, ore trase e respectivul innaintea judeului său competente, si ore facută i-sa procesul conformu procedurăi legale. — Cameră numai atunci poate judeca totu aceste puncte, după ce s'a terminat procesul, prin urmare candu, după aducerea sentinței, trebuie să decida de nou a supr'a execuțării acelei-a.

— In Ungaria nu există lege de imunitate, dreptul de cameră trebuie să creze unu usu legal, observându exemplul statelor constituționale, cari trecu do modelu. Dupa aceea, oratoare se provoca la două precedentie, si a numit la casurile deputatilor Aleșandru Romanu și Böszörkényi, in cari, după aducerea sentinției, cameră a concesu in deosebi execuția acelei-a. — Miletics, continua oratoare, să inchisă fără concesiunea camerei, prin ce s'a văzută imunitatea deputatilor, in fine, face urmatoră propunere: „Cameră invita președintele ca — si pâna candu comisiunea de imunitate, carei-a este incredintată afacerea d'in cestiu, va raportă in această privință, — să ordineze numai decătă eliberarea deputatului Miletics.“ (Aprobare in stangă.)

Ministrul justiției, Balt. Horváth, sustine, că nu se mai recore neci unu concluzu nou alu camerei pentru execuția sentinției, declarându totu-o dată, că in momentul, in care unu deputat este estradată justiției, cameră nu mai are dreptul de a dispune despre elu. — Relativ la casurile deputatilor Böszörkényi și Aleșandru Romanu, oratoare sustine, că aceste nu sunt neci de cău precedente; căci in afacerea lui Böszörkényi, condamnarea lui s'a anunțat camerei intocmai ca si in casu acestu-a. E dreptu, continua oratoare, că atunci inca nu s'a fostu intențiată execuția sentinței si acătă numai d'in cau'a, pentru că Böszörkényi și eră bolnavu, si estu-modu s'a crăiatu d'in respectu umanitariu; prin urmare, execuția sentinței nu s'a amânatu dora, pentru ca mai antâi să se cera concesiunea camerei. Cătu despu casul deputatului Al. Romanu, vorbitorul declara, că Aleșandru Romanu inca n'a fostu deputat pre tempulu condamnării sale, ince, candu eră să se execuze sentința, adusa contr'a lui, eră degea deputat, prin urmare, devenindu immunitu, trebuia să se cera concesiunea camerei. — D'in ambe aceste casuri nu se poate face neci una deducere la casu precedente; dreptu-ce invita cameră in interesul neabhängigii judecătorilor, dă nu discute in detaliu obiectul d'in cestiu, ci actele să le iea simplu spre sciuntia. (Aprobare in dreptă.)

Stef. Pavlovits plédează in favorul propunerii lui Irányi — Franciscu Deák cere, ca deputatul Irányi să-si prezinte amendamentul său in scrisu. P. Szontagh doresce a se definge dinu'a, candu să se discute amendamentul. Ernestu S imonyi cere ea, si pâna candu se va delibera amendamentul d'in cestiu, depu-

tatul Miletics să se elibereze d'in inchisoare. Lud. Csernátonyi, los. Madarász și Stef. Pataky sprințescu propunerea lui Simonyi, era Em. Hodossy se declară contr'a ei.

Danil Irányi doresce, ca să se ceteasca actele de mai susu, pentru ca astăzi nu se poate face observatiile sale.

Dupa ceteri, iată de nou cuvântul D. Irányi și, exprimându-si parerea de reu, că nu poate vorbi în meritul sentinției, declară că se va ocupa numai cu cestiu-ne, dacă cameră, după condamnarea unui deputat, precearcă lăsătul estradării justiției, are să concedă de nou, prin unu concluzu, execuția sentinției, său dacă sentința se poate execuția și fără unu asemenea concluzu nou. Oratoare spune, că deputatilor nu li se poate dă destula garanție contr'a guvernului și a judecătorilor, cari nu sunt alesi de națiune ci de guvern. (Strigătă d'in dreptă: oho!) La casu candu se intenționează vre-unu proces de presa contr'a unui deputat, continua oratoare, cameră are să scruteze, că ore nu s'au intenționat ore si cari măsuri d'in partea guvernului, ore trase e respectivul innaintea judeului său competente, si ore facută i-sa procesul conformu procedurăi legale. — Cameră numai atunci poate judeca totu aceste puncte, după ce s'a terminat procesul, prin urmare candu, după aducerea sentinței, trebuie să decida de nou a supr'a execuțării acelei-a.

— In Ungaria nu există lege de imunitate, dreptul de cameră trebuie să creze unu usu legal, observându exemplul statelor constituționale, cari trecu do modelu. Dupa aceea, oratoare se provoca la două precedentie, si a numit la casurile deputatilor Aleșandru Romanu și Böszörkényi, in cari, după aducerea sentinției, cameră a concesu in deosebi execuția acelei-a. — Miletics, continua oratoare, să inchisă fără concesiunea camerei, prin ce s'a văzută imunitatea deputatilor, in fine, face urmatoră propunere: „Cameră invita președintele ca — si pâna candu comisiunea de imunitate, carei-a este incredintată afacerea d'in cestiu, va raportă in această privință, — să ordineze numai decătă eliberarea deputatului Miletics.“ (Aprobare in stangă.)

Ministrul comunicatiunei prezinta camerei legile sanctiunate de Majest. Sa despre modificarea art. 4 d'in 1868. Dupa publicare, se trimitu camerei magnatilor.

Eduard Zedényi interpeleaza pre ministrul financiilor in privința întrebuițării creditului comunu de statu.

Ernestu S imonyi prezinta, in numele său si in alu mai multor amici ai săi de principie următorul proiectu de concluzu: „Considerandu, că resbelul prezintă d'entre Francia și Germania pot aruncă Europa in confuziuni mari si neprevăzute, incurcându prin resultatele sale finale raportele de statu sustatatorie; considerandu, că armatele nemților unite au asigurat, la Séđan, tote pretensiunile legali ale națiunii nemților; considerandu, că națiunea franceză respinge in modu solemn veri-ces intențione de ingerință in afacerile nemților, si estu-modu, infrișosiatul resbelu, ce se continua de regele prusaci, s'a străformata in unu adeverat resbelu de inva-ziune, cu intenținea de a devasta; considerandu, că, daca prusii voiesc a face cuceriri pre cont'a altor națiuni, siguritatea fiasce-carei națiuni va deveni amenințata; considerandu, că asediarea intenționată si bombardarea Parisului tîntescu, spre daună irreparabilă a progresului omenescu si a civilizației generale, singurul numai la umilierea națiunii franceze pre cum si la constringerea ei la condiționi de pace, cari sunt incompatibili cu interesele generali ale Europei; si, in fine, considerandu, că numai atunci se poate speră una pace durabila, candu atâtua națiunea franceză cătu si cea nemților nu voru fi impedeate prin neci una influența externă in organizarea afacerilor loru interne, si anumitu acăsta d'in urma in realizarea unității sale, si daca Francia nu va suferi neci una scorbire in pusătuiua sa, carei i compete in familiile poporelor europene atâtua in urmă estinderei sale, cătu si in urmă a poporătui si a trecutului său istoricu, cameră să enuncie concluzu că:

Precum națiunea ungurescă privesc cu simpatia la energie, cu care națiunea nemților apere gloria dreptulu liberei disponeri despre propriile destine, — totu și, după ce scopul acestu-a e săjunsu si asigurat, ea urmaresce cu cea mai caldurosa simpatia luptă defensiva a națiunii franceze, marginita la asigurarea proprii sale libertăți si a intregității teritoriale, si invita guvernul să, in contielegere cu celelalte poteri neutrale, să conlucre in totu modulu posibile pentru terminarea acestui resbelu, condamnat de umanitate, de libertatea poporelor, civilizație si de interesele generali europene.“ — Stangă extrema respunde cu aplause viue la acestu proiectu de concluzu.

Siedintă se inchiaia la 12³₄ ore meridiane.

Congresul naționalu besericescu d'in Sabiu.

Siedintă prima, tienuta in 1/13 oct. a. c.

Inca in diu'a precedenta se seversă chiamarea San-

Patru ince după aceea, veni in București unu intreprindetoriu de teatru melo-dramaticu, cu o trupa formată astfelui in cătu să pota reprezentă: tragedie, drame, comedie si chiaru opere.

In timpul acestu-a, națiunea elena se pregătește să rumpă lantiurile ce de patru secoli o tineau in sclavia. Barbatii cei mai luminati si mai patrioti ai acestei națiuni se adunaseră d'in tote părțile in România si in ticele vecine cu dinsă, si formasera in București unu centru de operatiune alu mai multor comitete, ce lucrau in unire, pentru binele patriei loru.

Acesti oameni, cunoscându cătu de multu contribuiesc teatrului la formarea animației poporu, si la pregătirea lui pentru fapte eroice, se ghindă a înființa unu teatru im limbă elinăscă. Ei au formatu repertoriul loru totu d'in piese pline de patriotismu, virtute, abnegatiune si ura in contra tiraniei.

Prim'a producție, ce se reprezintă pre scenă a cetei teatru, fu „Morteza lui Iuliu Cesare“ de Voltaire, tradusa in elinăscă de logofetul G. Serurie. Succesul ei fu splendidu; intimpinarea fu atâtua de mare in cătu, după esirea d'in teatru, multi d'inter elini intonă pre strade pe anul resbunării si alu mortii.

Actorii au fostu mai toti studenti d'in scolă elinăscă.

La inceputu, rolurile femeiesc se joacă de barbati; in urma sa gasită o femeie, a nume Marghiola (romana), care a primitu cu mare placere să joace rolele femeiesc in tote piese repertoriului.

Junii romani ce-si faceau studiile in scolă elinăscă, vedindu pre straini realisandu, intr'unu timu atâtua de securu, o instituție de cea mai mare necesitate pentru o națiune, luara hotărarea de a-i imita.

Spre acestu scopu se alesera cătu-va d'in cei mai cu talentu si, in putienu timu, radicara pre scena faimosă

tului Duchu. A dou'a dî, in 1. octombrie, se adunara membrii presenti in beserică d'in cetate, si alesera o deputație, in fruntea carei-a se află Prea Sfânta Sa. P. Procopiu Ivacicovici, Episcopul Aradului, carea invită pre Esclentia Sfântă Sa. P. Arhiepiscopu si Metropolit Andrei Bar. de Siagun's, ca presedintele congresului, la siedintă. Intrandu acestu a in beserică, fu intempinat cu aclamări de „să traiasca.“ Dupa această, se constituă biroul provizoriu in personale pp. Andreeviciu, Popescu si Suciu din partea clerului, si Dr. Atanasiu Marienescu, P. Nemesiu, M. Braniscescu, Lengeru si G. Popă din partea mirenesca.

Presedintele se adresă apoi către congresu cu una cuventare bine rostită, la carea congresulu respune cu aplause viue.

Dupa acestea urmează predarea credintuialelor si străpunerea acestoră spre verificare si adeca, la propunerea deput. Besanu, asie ca deputatii d'in archidiocesa să verifice pre cei d'in diecesă aradana, cei d'in diecesă aradana pre cei d'in diecesă Caransebesului, si cei d'in diecesă acăstă pre cei d'in archidiocesa. Siedintă se suspendă, si comisiunile său sectiunile insarcinate cu verificarea se separăza, ca să cerceteze credintuialele. Dupa unu restempu de două ore, siedintă se continua si se verifica deputatii presenti cu putine exceptiuni. Se constată că prezentă a 51 deputat. Presidiul propune alegerea biroului definitiv, si congresulu alege pre cei alesi provizoriu.

Se alege apoi o comisiune verificatoria de nouă membrii in personale dloru: I. Petricu, Tieranu, Pesteanu, Orbonasiu, Buzdugu, Serbu, Fasia, Cermenă si Rusu.

Besanu propune trei aduse la regulamentu; Lengeru se declară pentru revisiunea regulamentului si a statutului. Discussiunea merge intr'acolo, ca să se alegă o comisiune in privința acestoră revisiuni; presedintele ince dă deslușiri, cari arăta că unu d'in propunetori mergu pre departe si că conclusele aduse nu se potu discute; Babesiu crede că e de lipsă. Hanu pune intrebarea daca are să se facă revisiune.

Presedintele informează pre congresu, că are să dă raporturi a supr'a mai multor puncte, a supr'a caroră e insarcinat de congresulu trecutu a raportă. Dupa ce se va face această, se va scădă daca e de lipsă să se alegă o comisiune si ce felu de comisiuni.

Macelariu inca e pentru alegerea unei comisiuni, dăra, după ce aude informatiunea data de presidiu, si revoca propunerea.

Popea astă de prisosu alegerea unei comisiuni până se voru cetei raportele anunțate de presidiu.

Marienescu cere unu conspectu despre lucrările congresului, cea ce presidiul o areta de cu nepotinția, pentru că nu poate săcă inainte cu ce propuneri se voru inființa deputatii in decursul siedintelor. Babesiu stăruiesce pre langa alegerea unei comisiuni. Popea mai are odată, că acestea sunt de prisosu. G. Ioanoviciu inca e pentru o comisiune. Borlea e in contra propunerei lui si cea ce disese Popea o formulă in propunere, ce se primește.

Presidiul raportează mai antâi despre sanctiunarea statutului si despre alte d'in congresulu d'in 1868, si congresulu statoresc pre diu'a urmatoră cetarea statutului sanctiunat.

Siedintă a II-a, tienuta in 2 Octombrie, s'a deschis

tragedia a lui Euripide, numita „Ecuba“, tradusa d'in elinăscă de A. Nanescu, unul d'inter junii actori romani. (Rolul Ecavei d'in această opera s'a jocat — asie spunu contemporanii — de dl. I. E. Radulescu carele, dorindu ca reprezentatiunea să eșă intru tote bine, implicată si rolul de aufleru.)

Această piesă, prezentată primă ora, dă ocazia in limbei romane a intră in templul muselor. Se mai reprezintă si alte producții, tote cu celu mai bun succuș.

Revolutiunea lui Tudor Vladimirescu, care dă națiunii romane drepturile ei cele strămoșesci, o detorâmu in mare parte ideelor de libertate si eroismu, culese de junii romani d'in piesele: „Morteza lui Cesare“, „Achila“, „Timoleon“ si „Ecuba.“

Cătu durara aceste turburări politice, in cari români cu armele in mana smulseră de la tiranii loru de Republica de la 1848, in tineau hotărarea de a-i imita.

Dupa revolutiune veni la domnia principale Grigorie D. Ghica.

In acestu timp se formează o societate secreta, ai cărei capi si zelosi sprințitori erau Constantin Golescu si I. Eliade. In programă acestei societăți, la punctul VII, era „Formarea unui teatru naționalu“ despre care vorbi si dl. Vulcanu.

Dupa caderea lui Grigorie D. Ghica, sub guvernul provizoriu, s'a facut o mică incercare d'in partea lui Aristia pentru desceptarea gustului de teatru. Elu a reprezentat cu scolarii săi pre „Junius Brutus“ si „Oreste“ de Alfieri, ér' mai in urma pre „Zaira“ de Voltaire. Pre cele două d'antâi in limba elina, ér' pre această d'in urma in limba romana. D'inter junii scolari s'a distinsu mai multu — asie se dice — C. A. Rosetti, carele a reprezentat pre Ecristu tiranul in tragedia „Oreste“ cu o

FOLIORĂ

Relatiunea dlui Dr. Iosifu Hodosiu
despre teatru in ticele romane.

(Cetățala inaugurație a Societății pentru fondu de teatru naționalu, la 4 oct. in Deva.)

Dominilor!

Dati-ni voia să vei impărtășiesc unele notitie, ce mi-am facut in București, de unde me intorcu chiaru acum, despre incepătul si progressul teatrului naționalu român in ticele noastre de d'ncolo de Carpați. Veti avea acă in scurtă datele istorice cele mai succinete despre unu institutu care, in chiamarea sa de a educă si instrui poporul, nu este si nu poate fi altăce decătă cea mai viuă si cea mai fidela expresiune a cugetărilor morale ale societății.

I.

Voiu incepe cu România propria, si voiu dico cu dl. Nicolae M. Philimon, că: nu scim daca inainte de Caragea (1812) va fi existat teatru in ticele romane. Istoria nu ni spune nimic. Chiaru tradiția poporale nu ni arăta decătă venirea unor escavatori Arabi si Tarcu, cari scoțeau panglică d'in guri, infișeau ace prin mușchii manelor, versău meiu pre nasu, si scoțeau d'in capu o multime de caciule.

In timpul lui Caragea veni pentru primă ora unu intreprindetoriu de diorama, si clădi unu teatru de scanduri in curtea banului Manolache Brancovenu (unii dică că pre locul lui Slatinén). Acestu teatru opticu, tienu cătu-va timpu, ér' mai in urma, domnitorul Ralu clădi la cismău'a rosie o sala de balu, in care se adună boierii si coconece de petrecere noptile cele lungi ale iernii.

la 10th ore înainte de media-di. După cetearea și autenticarea protocolului, presedintele prezinta credintuiaalele deputatorilor Ioanu Branu de Lemeny, maioru Ioanu Noacu de Huniadu, Ioanu Papu, Ioanu Tipeiu, Iosifu Popoviciu, Dimitriu Iacobescu, Vasiliu Popoviciu și Stefanu Antonescu. Toate acestea se transpunu comisiunii verificatorie.

După aceea, presidiul prezinta actele și corespondințele referitorie la fundația Gozsdviana. Congresul, luându la cunoștința aceste acte și corespondințe, decide să emite o comisie în privința lor carea, după ce le a examinat, la tempulu său să facă raportul asupră loru.

După verificarea alegerei deputatului clerical Ioanu Gallu și a deputatorilor mireni: Gerasim Candrea și Nicolau Branzeiu, la ordinea dilei avea să urmeze cetearea statutului organicu, precum să se sanctuatu de Maj. Sa. — La propunerea deputatului Macelariu, de a se privi statutul ca ceteiu, și la propunerea deputatului Nemesiu, cărele cere cetearea introducerii și a clausulei sanctiunării d'impreuna cu emisulu ministeriale, statutulu, ca atare, se decide să nu se mai cete și azi congresulu alege o comisie de noue membri, cu insarcinarea de a asternu unu raportu asupră statutului, a sanctiunării și a modificărilor, ce s'au facutu in statutu cu ocasiunea sanctiunării.

Membrii acestei comisiuni sunt: Nicolau Popa, Mironu Romanu, Vasiliu Popoviciu, Dimitriu Iacobescu, Georgiu Ioanovicu, Iacobu Bologa, Demetru Moldovanu, Vincentiu Babesiu și Sigismundu Borlea.

Acăsta comisiune se mai insarcinează a raporta asupră efectului, ce l'a avutu remonstratiunea congresului trecutu, facuta prin intrenirea presidiului in contră projectului de lege alu dietei d'in Pestă, privitoriu la instructiunea publica.

După acea se alege o comisie pentru facerea unui proiectu, cu privire la raportulu presidiului despre inițiarea Episcopiei de la Oradea-Mare. Comisiunea acăsta constă din urmatorii membri: Nicolae Popa, Atanasiu Ioanovicu, Georgiu Vasilieviciu, I. Balnosiyanu, Petru Nemesiu, N. Zsig'a, Ioanu Fasie, V. Babesiu și I. Ardelenu.

Apoi se alege o comisie pentru elaborarea unei procedure disciplinare și matrimoniale d'in urmatorii dni: I. Hanni'a, M. Romanu, N. Popa, I. Aldulénu, I. Macelariu, V. Babesiu, Dr. A. Marienescu, Dr. Al. Mocioni și Stefanu Antonescu.

Se alege una comisiune pentru regularea parochilor, constatatoria d'in urmatorii membri: Al. Ioanovicu, I. Metianu, I. Popoviciu, I. Tieranu, I. Branu de Lemeny, Ant. Mocioni, M. Besanu, M. Missiciu, Florianu Varg'a.

Pentru organizarea scoelor se alege o comisie in personele loru deputati: I. Popescu, N. Gaietanu, P. Nemesiu, G. Vasilieviciu, Dr. Vasiciu, G. Popa, I. Popoviciu, I. Lengeru, St. Antonescu.

Pentru facerea bugetului se alege o comisie d'in membrii: I. T. Popoviciu, Al. Ioanovicu, P. Fasie, I. Filipescu, Fl. Varg'a, I. Pinciu.

In fine, se alege o comisie pentru modificările in regulamentul afacerilor interne ale congresului d'in urmatorii membri: M. Besanu, I. Aldulénu, Sig. Borlea, I. Groz'a, I. Petricu, maiorul Noacu de Huniadu.

Siedintă III, tienuta in 30. oct. sub presidiul Pr. Santei Sale P. episcopu Procopiu Ivacicovicu. Se autentica protocolul siedintei premergatorie; apoi se pre-

sinta unele proteste contră alegelorloru unor deputati. Se prodau comisiunii verificatorie. Presentandu-se d'in mai multe părți petiuni, unele invetiatoresci, era altele de despartire a unor comune besericesci romane, d'in confinile militare, de către ierarchia serbecă, se alege una comisie petiunarie in personele dd. deputati: Ioanu Papiu, Branice, Ioane Pinciu, Georgiu Petroviciu, I. Deseanu, I. Popoviciu, Ioane Fauru, Lazaru Ionescu și Tim. Miclea.

Orbonasini, raportorul comisiunii verificatorie, recomanda a se verifica deputati: I. Tipeiu, I. Papiu, Dimitriu Iacobescu și Ios. Popoviciu, cari se si verifica.

Dr. Marienescu propune alegerea unei comisiuni pentru regularea sidociei episcopesci și protopresviterali, precum și edarea unui schematismu pentru tustrele diecesele, ce'a ce se si primește.

Siedintă IV, in 5. oct., s'a ocupat cu modificarea unor §§. d'in regulamentulu internu alu congresului.

In siedintă V, 6. oct., după autenticarea protocolului și anunțarea d'in partea presidiului a mai multor incurse, precum și după verificarea dep. Paraschivu, Popa și Gaetanu, se pune la ordinea dilei raportulu comisiunii pentru regularea parochilor. Macelariu propune, cu privire la importanța cestuii, amânarea desbaterei in sie dintia publica. Raportulu se cetește.

Siedintă devine interesanta prin deslucirile ce le dă presidiul asupră punctului, ce privesc introducerea de capelani in beserică nostra, după cum sunt sistematizati in projectul comisiunii.

Beserică, prin introducerea unui parochu in orice comună, fia acea cătu de mare, și a mai multor capelani subordinati, s'ar abate de la praca ei cea vechia usuită pâna acum. Raportorul (Metianu) și alii au avutu in vedere portarea agendelor parochiali și responsabilitatea pentru d'inselu. Desbaterea generale se amâna pre diu' urmatoria.

In siedintă VI, 7. oct., după autenticarea protocolului și asternerea credintuiaalelor dep. Bartolomeiu, Drin-gău, Ioanovicu și Ionescu, P. vicariu episcopescu M. Romanu asternu unu proiectu de rezoluție, prin care se explică mai multi §§. d'in statutu. Branice propune să se predice votul separatu a 6 membri d'in simodulu archediecesanu contră unor alegeri in consistoriulu archediecesanu. Inse, fiind că presedintele areta, că sinodulu archidiecesanu nu a adusu unu astfelui de concluzu, propunetoriu si retrage propunerea.

Dupa unele afaceri mai merunte, venindu regularea parochilor la ordinea dilei, Hani'a asternu unu proiectu non pentru regularea parochilor. Borlea cere amânarea desbaterei acestei cestuii. In fine, in desbaterea generale se primește projectul comisiunii de baza pentru desbaterea speciale. La punctele ce privesc introducerea capelilor, s'a incinsu o desbatere lunga carea, in fine, se intrerupe si se amâna pre diu' urmatoria.

Estr. d'in „Tel. Rom.”

Sabiu, 17. oct. 1870.

„Ajutate, că și Ddieu te va ajută.”

De candu romanii s'au convinsu deplinu despre adeverul acestei massime, vedem cu una bucuria nemarginata progresele, ce le facu in tote părțile si directiunile. Diferitele fonduri, prin ajutoriul caroru-a in fia-care

anu ese unu numeru considerabilu de teneri de pre la facultăți, spre a milită pentru patria și națiune; Asociatia transilvana, intemeiarea fondului pentru academii romana de drepturi, inițiarea fondului teatral, sunt totu atâtate documente eclatante, cari atesta, că romanul si cunoște missiunea, si radica capulu d'in somnul letargicu la care a fostu condamnatu dieci si sute de ani de către inimicul umanităii, cari cu sabia si focul barbarismului loru lasau numai ruinele fumegande, pre unde penetră... da, tote aceste sunt auguriu, că romanii, desceptati una data, voru merge înainte in butulu toturor obstaculelor, toturor pedecelor.

Inainte numai, popor romanu!
„Iam solvitur acri hiems...“

Tempulu nu e de perduțu. „Uniti-ve in cugetu, uniti-ve in sentiri...“ Totu-de-ună să aveți înaintea ochilor trecutulu gloriosu alu strabunilor vestri, precum si tristă sorte, si suferintele amare, ce au induratu, mai ieri alalta, parentii vestri; aceste să vi fia ca una oglinda pentru venitoriu... Aretati, că

Romanasiula e intocma, că-si stancile maretis,
Cari in valurile marii furtunate si sumetis
Neclintite in veci remanu.”

(Bolintineanu.)

Inca unu omenu bunu de progresu si înaintare este „Reuniunea sodalilor Romanii, unică in feliul său pentru romanii de d'incece de Carpati, infinitata de cătiva ani aici in Sabiu si carea, asemenea d'in tote poterile, nesutese a-si luă unu aveniru, cătu numai i va fi cu potintia.

Cu anima plina de bucuria asistai la concertul impreunatul cu declamări, datu de Reuniune in folosul său, in 3/15 octobre a. c.

La 8½ ore, sal'a „Imperatul Romanu” era plina de unu publicu alesu d'in Transilvania si Ungaria; preuti, laici, domni, domne, d'in locu si giuru, ocupau scaunele salei.

Concertul l'a deschis chorul vocal, intonandu „Nu te teme, turma mică”, după care, intre viu aplaude, pasăra pre scena dsioare Anna Bologă si Marta Nedelcoviciu, si executara cu multa destieritate pre forte-piano: „Fantasie elegante”; „La Melancholie” de Hellmesberger, executata pre violina de Traianu Costandru, a delectat multu pre audiori; „Glasul viitoriului” de Favianu, declamatu de I. Necsia Popa, a fostu produsul binisioru; chorul executat după acea „Frumoșu e omul Domne!” de Andrei Muresianu; er' d. C. Nedelcoviciu, pre forte-piano, una „Cantare de sedietoria” (Spinnlied), după carea amabilă dsiora Anna Bologă, intre aplausele cele mai fragurose, se puse la piano, si executat cu una rara arte si grădisoitate „Carnevalul de București”. Chiamarea intreita pre scena si aplausele neintrerupte sunt cea mai buna garantie despre farmecul, cu care jună debuntata sciu să incante animele si să-i cuscige simpatiele toturor ascultatorilor. Dlu I. S. Blagă a prin „Fantasie brillante”, executata pre flauta, acompl. de C. Nedelcoviciu, a arestatu, că elu, e forte bine initiatu in arta musicală.

Dupa acestea, ne-a farmecat si totu odata surprinsu, — căci nu era prevedutu in programu, — prin vocea

ferocia atâtă de naturala, in cătu a spaimantat pre publicu si chiaru pre Aristia professorulu său.

La an. 1834, fu numit domnul Aleșandru Dimitrie Ghica.

Pre acesti timpi se înființă o societate filarmonică. Fundatorii ei au fostu: I. E. Radulescu, I. Campineanu si C. Aristia. Celu d'antâi contribuia cu doi galbeni pre luna, lucrări literare si sacrificie tipografică pentru imprimarea de piese teatrale, programe, inscriuții, etc.; celu de alu doile cu patru galbeni pre luna; er' Aristia cu unu galbenu pre luna si indatorirea de a dă lectiuni dramatice căte siese ore pre fia-care d.

După siese lune de lupte gigantice in contră dificultăților de totu feliul, societatea isbutu a pune in scena pre „Mahomet” de Voltaire, cu lucru si ingrijirea putintiosa in acei timpi.

Piesă, in fine, reusit de minune. Publicul, acusatul asta-di că nu este in stare să intielegă productiunile clasice, se entuziasmează atâtă de multu, in cătu cerea prin manifestări sgomotose reproducerea piesei.

Junii elevi ce se distinseră in acăsta piesă au fostu: Nicu Andronescu, Ioanu Curie, Diamandi Nicolae si Ralită Michaileanu.

Dar' inimicul romanilor, prevediendu moralitatea si patriotismul, ce pote să inspire asemenea piese in anima poporului, intrebuinta totu mediu-locele, si suira pre scena comedie si farse immorală, cari corumpu spiritul si anima'.

Etă ce dicea in ecăsta materia repausatulu B. Cartagiu într'unu articulu, facutu in urmă reprezentările dramei: „Misantriș și Pocaintă” de Cotzebeu: „Lasati dar', voi fi ai acelorui mari domnitori ai lumiei, lasati bufonari si satiră pre sămă' acelorui suslete inghiesuite, pre sămă' acelorui duchuri serace. Parintii vestri au fostu mari, si voi nu poteti fi mici. — Vrei ca actorulu roman

să arete ce'a ce este? Fă lu să traișca in elementele strămosilor săi. Gloria, amorulu, generositatea, patriotismul, resbunarea, dreptatea — etă ce-i trebuie lui ca să fie mare.

Dă-i tragedie sangerose si drame scrise cu lacrime, si le va jocă bine. Nu-i dă farsa, că elu nu scie să fie buffon; elu n'a sciatu a se slugări si a se maimută; nu-lu vei vedea neci una-data să-si scia rolul, pentru că nu-i place neci in gluma a fi mascariciu. — Priviti teatrul ca o scola de moralu, si veti află pre actori mandri de a fi profesorii poporului, si veti vedea si actori buni. Faceti pre actorulu romanu să mărgă, singuru imbulzit de sine, inecuat in lacrime pre ambonulu său, să inveti, să indoplece, să misce animele, să se sentia fericit si mandru de profesor'sa. Nu-lu ierăti in sila a-i pune percu' bufonul in capu, a-lu face o caricatura si a-lu umili spre a se scalimbi înaintea unui public, care si elu e totu romanu, si singur nu scie pentru ce nu-i placu scalimbaturile. — Acestu-a este misteriul teatrului socotit in adeveratul lui însemnare, si astfelui a fostu socotit in între cei vecchi.

Dar' efectul moralu ce produsese reprezentarea lui „Mahomet” fu necalculabilu: venitul societății filarmonice se indieci; numerul membrilor ei se radică pâna la siepta-dieci indivizi, intre cari figurau cei mai nobili si mai inteligenți barbati ai societății romane. Entuziasmul merse asic de departe, incătu unii d'inte asociati, si chiaru d'inte particulari, in sacra si patriotică loru esaltare, incepura a dotă societatea cu donații testamentare. C. Manu dede primulu semnalu, inzestrându societatea cu două milii galbeni cari, inmultiindu-se prin dobânde, credemă că se voru fi intrebuintat la clădirea teatrului.

Dar' inimicul elu neimpacatu alu fericirii românilor, vedindu tote aceste marinimoze aspirații către ucișări, aciția mai antâi gelosă a capii societății,

apoi intre I. Campineanu si principale domnitoriu, er' după acea, prin coruptiune si intriga reusit a se distrugă acaș societate, care de ar' fi esistat pâna acum, negreșită că artea dramatică si literatură nostra ar' fi ajunsu la mare gradu de cultură.

Putinu ce-va mai in urma, se facura noile incercări pentru reinființarea societății filarmonice. C. Aristia fu insarcinat cu acăsta lucrare. Elu conduse lucrurile cu mare silintă si amoru propriu; vedindu inse, că teatrul si literatură erau numai unu pretestu, er' adeveratul scopu era întrigă politica, se retrase.

Mai in urma, la starintă domnitorul, a primitu Aristia era-si directiunea teatrului, dar' după suirea pre scena a lui „Saul,” de Alfieri, cu unu succesu giganticu, in care se distinse forte multu judelele Curie, incepura persecuții indirecte, cari adusera caderea definitiva a teatrului. — Cea mai mare lovire data teatrului, a fostu oprirea lui Momolo de a mai inchiria sal'a pentru reprezentări române.

La anul 1844—1845, Constantin Carageală, elevu al lui Aristia, paresi capitală Moldaviei, unde intreprindea artea dramatică cu mare succesu si, insocindu-se cu C. Michaileanu, si prin concursulu dloru Anestie Cronibache, Lascarescu, Ralită Stoenescu si Calliope Carageală, deschisera era-si teatru.

Asta-di, teatrul este in flore; elu este subvenit in statu. Sunt societățile cele mai bune; artisti cu nume europeni; si unu grandiosu edificiu, care strălucesc in palatul de cultura si educatiune națională in București.

(Finea va urmă.)

sonora și gesticulațiile naive, unu angerasius de copiliști, ditoria Maritia Bologa, carea storse cele mai viu aplaude. Întrădeveru, era unu ce placut și totu-o dată petrundictoriu, a audt de pre buzele acestei copile inocinte, de 7—8 ani: „Multu e dulce și frumos a limbă ce vorbiu”, și apoi, cu manele impreunate spre ceriu, dicundu-ni: „O! vorbiti, scrieti i romanește, pentru Domnul!”

Mai urmă: „Marche naționale Mexicană” pre piano pentru 4 mane, executată de ditoria Marta și du C Nedelioviciu, și, în fine, „Pre campfa Turdiei” executată de chorulu voalui cu care să și inchiaiatu acăsta serata neuitată.

Ofertele marinimoze ale binevoitorilor contribuienti se urcara cam la 193 fl. A două fl., după seversarea săliturie, se sansf stegulu Reuniunii in baserică d'in cetate, cu care ocazione se batu pre ruda d'in partea nasiului, parintele protosincelu Nic. Popa, primele cuie, după care urmara altii, căte cuie au fostu de batutu; la asta ocazione a fostu unu discu pentru oferte voluntarie, unde s'au adunat preste 60 fl.

Dupa tote aceste-a, urmă unu prandiu comunu in „gradină Gerlitiana” (Vladu), la care au fostu mai multi participatori. Suvenirile acestei festivități voru dură multu in animele noastre.

Victor.

Zelahu, 10. oct. 1870.

Se scie, că celu mai eficace mediul-locu pentru lumenarea și ajutorarea imprumutata sunt: Reuniunile, in cari singuracii și-comunica teoriele și esperintile loru, validandu estu-mođu productulu mintei și pracesei loru in interesulu totalu.

Condusi de aceste idee, Români d'in Selagiu, fiindu cu privire la neajunsele, innapoiarea in cultura și seracă de comunu cunoscuta a poporului și in deosebi a dascalilor lui, precum si la legea de instructiune, in cele mai multe privintie pentru noi fatale, si-au propus firmu a formă in ambitul Silvaniei una „Reuniune a invetiatorilor romani d'in Selagiu”. Nu se poate negă, că la acestu lucru salutaru multu iau indemnatur și reuninile române invetiatoresci degăză infinitate in diferite locuri. Ideea conceputa și respondita prin comitatul și imbratisata cu tota caldură de invetiatorii studinti in Zelahu in decursulu vacatiunei espirate in unire cu alti intelectinti aflatori pre aici, si constituindu-se numai decătu, facura unu projectu, după care ar' fi să se infinitize acea reuniune invetatoresca. — De presiedinte si notariu interimalu la acăsta convenire fure alesi Dr. Ioanu Nichita advocatu in Zelahu si Ioanu Iardă invetiatoru in Agiresiu, fiindu totodata insarcinatii ca, conchiamandu cătu mai curandu una adunare generale a toturor invetatorilor d'in Silvania in unu locu potrivit, atătu scopulu maretui spiritualu și materialu al Reuniunii cătu și statutele projectate să se iè la una desbatere seriosa si, după potintia, să si capete vicia. — Presidiulu interimalu afandu de acăsta misiune provenitoria d'in anima adeveratu romana, si vediendu-o de forte salutară in interesulu poporului si alu instructorilor lui, s'a nesuitu numai decătu a satisfacă acestei increditinti, alteun inca forte onorifice.

Deci, pentru ca unu lucru atătu de momentosu să nu fia pripit uci cu atătu mai bine rumegatu, amu afaltu de lipsa a conchiamă doare adunari, ună in Basesci, pre 9-a, altă in Sîmleul-Selagiului, pre 16. lun. cur. Amu afaltu de lipsa acăta si pentru ca mersulu Somesiu si tienutulu Subcodrului, fiindu mai indepartate de Sîmleu, să aiba ocazione a discute acestu lucru. Atunci inca nu amu cugetat la urmările si indiferentismulu, cu care ideea fu intimpinata spre rusinea starei docentale si a unoră d'in cleru, cari aru trebui să fia responditorii luminei. Noi nu ni poteam intipu atunci vre-un romanu contrarui: cu atătu mai putină, căci noi nu voiamu a lucră in interesulu nostru. — Dara sperantă nostra, dorere! avu de ocamdata putină durata, căci indiferentismulu prentiescu fatia cu scolă si crescerea poporului nu se poate nece descrie.

Dora nu va fi de lipsa să spunem, că in fruntea acestui tenuetu, mai mare parte romanu, si in tota privintia nefericitu si maltratatu, să basericesca ca prepusu D. Protopopu Grigoriu Popu d'in Basesci, renumit antiromanu inca d'in anii de trista suvenire 1865—7.

Dicemu dara, că amu afaltu de lipsa a conchiamă una adunare pre 9 octobre, 9 ore demanți'a, in Basesci. Nici nu amu intăriat a face acăta cunoscute atătu protopopilor concerninti, cătu si in deosebi Dui protopopu din Basesci, Grigoriu Popu, rogandu-i ca: in interesulu comunu să aiba bunătate a cerculară convocatoriu, esitu si in stimabilulu diurnal „Federatiunea”, Nr. 96, si a indemnă, după potintia, inca si cu vorba la participare pre respectivi docinti.

Sosi diu'a multu dorita de 9 octombrie si, de-si nu ni formămu ce-va illusioni brillante despre acăta adunare, dara totu-si cu voia deplina plecaramu la loculu conve-nirei. Aici, asteptandu cam pâna la 3 ore după media-di, se adunara cam la 20 de docinti, mai alesu d'in giuru.

Numerulu celu micu de docinti nu ne-a surprinsu de felu; la acăta amu fostu preparati din capulu locului, cugetandu mai alesu, că docintii conchiamati nici că scit, ce felu de Reuniune va să fia ace'a? ore bine ori reu potu să ascepte ei de acolo? ci ce'a ce ne-a frapatu e că: si din cei puțini de fatia, mai multu de diumetate, chiaru si dupa-ce li se spuse, că infinitandu reuniunea numai si numai pure binelelor umateriale si spiritualul utientesc principiis-i, declarara francu că, dupa-ce ei acum au subscrissu in Gherlă a platit la anu 2 fl. v. a., atăta li e destulu, alta reuniune nu li mai trebuie, mai vertosu, că nici D. Protopopu Grigoriu Popu nu vră a luă parte. — Capulu loru in asta privintia se pare a fi fostu Dlu Grigoriu Popu cu acestu nume protopopu in Basesci. Laturalu să intemplatu in urmatorulu modu: Incepandu-se conferint'a cam la 3 ore d. m., presiedintele interimalu si notariulu si-dedera dimisiunea, rogandu pre domnii de fatia, ca ei d'intre ei să se constituă, alegandu-si presiedinte si notariu ad-hoc. Cei de fatia inse, cugetandu că si acăta adunare e numai organizatoria, cerura ca presidiulu interimalu să remana si pentru asta-data, ce'a ce se intemplă, si presidiulu espuse securu scopulu reuniunii si folosele ce se potu speră, avisandu adunarea la statute, cari voru fi de a se desbate, si d'in cari voru pricepe totul. Inainte d'a se face vorba de aceste inse, adunarea afandu de convenientu d'a invită la adunare pre D. Protopopu Grigoriu Popu, esmise spre acestu scopu doi individi. — Dara Dnului protopopu trimise respunsum fruncu conferintiei, că: „după ce e conferint'a e illegale, si elu nu o cunoște de legală, nu se poate infatissi”, dându, că acum este una reuniune la Gherlă. Uimirea nostra la audiulu acestoră fu immensa. Daca reuniunea nostra in adeveru aru fi illegale; daca ace'a ar' fi spre detrimentul educatiunei si moralului creștinescu; daca nu ar' ave unu scopu sătău de santu si salutariu, si daca noi amu voii a lucra in interesulu nostru: nu ne cuprindă mirarea!! Domnul protopopu dara, care tiene ore care va pretensiune la cultura, inse nice unu bine nu a facutu națiunei sale; care ex profeso se pare a persecută tota ideea buna si salutară, provenitoria de la altulu, fiindu elu necapace de a produce ce-va bunu, si a carui-a nepasare de scola si cultură mădăilicii concordiente să-si e colosală, in ingamfarea său, cum amu dice, serală sa spirituală, vine de a ni numi conferint'a de illegale, a carei a scopu ca să-lu cunoște, nice că si-a luat ostensela?! o tempora! o mores!! Daca vorbesce asié unu protopopu, care ar' fi să fia spiritulu luminei si adeverului, ce să acceptă de la nisice subordinati de docinti?! si, in adeveru, audindu docintii declaratiunea protopopului loru, se si retraseră numai decătu, unii in drept'a, altii in stang'a, dându că: nu vrem să auda de neci unu projectu de statute si că, fără protopopu, ei nu se potu consulta, s. a. verdi-uscate, după cum, pare-mi-se, fure instruiti a priori. Inzedaru ne amu nesuitu a espune că, candu e vorba de „să-ni ajută mu material-minte si spiritual-minte unulu preatul”, o potem face si fără d. Protopopu si chiaru si fără orice autoritate eclesiastica si civile, mai alesu atunci candu a face asié ce-va ni concede chiaru legea de instructiune; inzedaru li-amu espusu că aci domnii i docinti nu au sătienă contu de nime, numai chiaru de voia loru propriu, s. a., căci tote acestu nu ajunseră nimicu. Conferint'a abie inceputa, debuiram a-o si inchide si disolvă. Si asié, re infecta, furem siliti a ne intorce cătra casa, indrumandu pre vre-o cătiva d'intre docintii zelosi, — căci au fostu si de acesti-a, — spre a participa in conferint'a conchiamata pre 16 l. c., in Sîmleul-Selagiului.

Lasămu să dñe contu inaintea lui Domnedieu si națiunei acei-a, cari fure caușă că acăta reuniune, proiectata cu scopu curatul, nu si-aflatul fructifor in Subcodrul celu umbrosu. Spunem inse fruncu, că pre domnii docinti d'in lips'a unei priecperi mai mature, nu-i tienem atătu de vina!!

In fine, avem să amintim, că cunoscundu noi pre domnulu protopopu Grigoriu Popu si nepasarea sa si a clerului, — exceptiune unor putinii, — acum de vre-o 3—4 ani, amu conchiamatua acea conferintia numai pentru ca să mai trezim si să dăm unu sboru mai independent stării docentale, acestui factoru in adeveru de existintia pentru națiunea nostra; săi spunem ca să nu ascepte in grigirea nimenvi, ci să purcedă d'in principiulu „ajutate, că si Domnul te va ajută” Tota lumea poate să scia, că Subcodrul „non coronat.”

De astă data cu aceste amu fostu detorii poporului romanu d'in Silvania, adeverului puru, de-si scim că: „veritas odium parit,” — si conștiinței nostre.

Presidiulu inter.

Consemnatia unea
ofertelor suscrite si solvite pentru institutul de fete din Oradea-Mare.*)

Nr. curinti	Numele daruitorului	Locuința	Sumă oferita	Sumă solvata	Observații
1	Georgiu Drimbea preotu	Sacalu			2 —
2	Raveica Drimbea n.	Porumb.			1 —
3	Georgiu Blagioviciu				1 —
4	Nicolau Osiorhanu economist				1 —
5	Georgiu Popu	Nagy-Toti			2 —
6	Michaiu Szilágyi esenrendatoru				5 —
7	Géza Stacho				1 —
8	Iuliu Osváth				— 50
9	Nicolau Mártony				1 —
10	Demetriu Drimbea	(Va urmă.)			2 —
			Sumă		16 50

VARIETATI.

* * (Consiliul ministerial) din Viena, a ficsatu spesele pentru sugrumparea rescolei d'almatine la 3,974.000 fl.; 30 de percente d'in acăta suma voru căde a supr'a Transilvaniei, fusesc, cu invoreea delegatiunei.

* * (Dlu G. Brateanu), cantatorul nostru, este ingagiati pentru tomn'a curente la teatrul „Victor Emmanuel” din Turinu. („Inf.”)

Sciri electrice.

Roma, 21. oct. Una breva papale numera lucările conciliului, pre care apoi lu-suspinde pâna la unu timpu mai favorabilu, de ora-ce invasiunea detrage papei si conciliului libertatea trebuintioasa.

Darmstadt, 21. oct. Se anuncia d'in Metz cu datulu 18 c., că armat'a e gata de plecare, de ora-ce Bazaine ar' ave a face una erumpere desperata. Soldatii francesi, cari si-au depus armele in man'a avangardelor, raporteaza, că atătu soldatii, cătu si cetatianii insistă a supr'a lui Bazaine, ca să facă una erumpere deciditoria. Cortelelu principalu alu lui Garibaldi se află in Dole, intre Dijon si Besançon. Voluntari indigeni si straini concurg la elu d'in tote pările.

Praga, 22. oct. Contilegerea intre guvernul si comitetul partitei lui Auersperg nu s'a efectuat inca. Potocki ordona retragerea candidatilor guverniali, cu tote aceste-a ince locutienetoriul aduna plenipotentie de pre la alegatori, cu scopu de a sustine constitutiunea.

Berolinu, 22. oct. Bombardarea Parisului se va incepe in 26 l. c. „Kreuzztg” respunderi la nevinintile manifestate de poterile neutrale in favorulu armistitului dice: Luerulu nu stă astu-feliu, ca să ni se garanteze pacea, ci ca noi insi-ne să garantăm pacea Europei. — Prințipele Fridericu Carolu a respinsu negotiatiunile a supr'a conditiunilor relative la capitularea Metzului, de ace'a Bazaine a tramis unu negotianta la Versailles. (!!)

Viena, 23. oct. Se constateaza, că guvernul provizoriu francesu si va stramută resedinta d'in Tours la Clermont-Ferrand.

Constantinopolea, 23. oct. Porta dede bulgarilor concesiunea de a conchiamă unu sinod cu scopu de a alege unu episcop pentru baserică bulgara si de a se impacă cu patriarcul.

Tours, 23. oct. Se asigura, că Anglia a propus aici si in Berolinu armistitul si preliminariile de negotiatiuni.

Florentia, 24. oct. Una depesia d'in Constantinopolea anuncia, că Grecia si Turcia au subscrissu unu tractat defensiv si ofensivu pentru una procedere comună contră orice poteri, carea ar' intră in orientu cu scopu de cucerire.

Responsuri Dui I... Bistr... Oravita. Cu prilegiul mutatului se va fi intemplat de au remas Nri la C... pentru că de aici s'a speditu regulat, deci reclamatii, era de sar' fi perduți, faceti-ne cunoscute, cari Nri lipseau, ca să vii-potem tramite.

Dui G... B... in Salva. Ati potutu observa că noi numai d'in candu in candu publicămu, si numai de cele ce corespund tuturor cerintelor artei p.

*) Vedi Nri 99, 100, 101, 102 si 103 ai „Federat.” Proprietariu si editoriu ALEANDRU ROMANU Redactoru respund. interim. IONU PORUTIU.